

Förord – (ur objektskatalogen)

Detta är en förteckning över alla hittills dokumenterade konstverk i *konstnärens* konstnärskap. *Konstnären* har själv varit deltagande i processen genom att bekräfta vissa datum och tankefigurer men framförallt genom att generöst inbjuda till rotande i vissa byrååador och andra gömslen som utan denna sammanställning riskerade att bli ett slags arkivmaterialets grunda grav.

Detta arbete ska rekommendationsvis enbart nyttjas som referensmaterial. Som med många andra objektskataloger, inventarielistor, och förteckningar finns här inget av skönlitterärt värde att som läsare ta till sig.

Detta är ett serveringsförslag.

Redaktören

Anmärkning:

På sidan 7 finns ett stavfel som vi ännu inte förstått oss på. Det har hemsökt redaktörsarbetet, kastat en tung skugga över alla inblandade och infekterat den sociala dynamiken som till en början var lättsam, närmast klämkäck.

Det nämnda stavfelet är av svårfångad natur. Läsaren kan med enkelhet se det och identifiera att något inte stämmer men finner det omöjligt att sätta ord på vad felet egentligen är. Orden faller isär och rinner ur mungiporna på den som försöker benämna denna typografiska blämma på sidan 7. Det måste vara mycket osannolikt att ett stavfel antar denna kusliga egenskap. Det verkar som om kombinationen av tecken hamnat så osannolikt olyckligt på pappret att något större än summan av bokstäverna uppstått och liksom kodar för en entitet som frodas mellan raderna. En som råkar växelverka kraftfullt med den mänskliga perceptionen. Jag tänker på hur jag på måfå duttar bläck på ett papper och råkar skapa några visuella element med vissa geometriska förhållanden, så att mitt mönsterseende tolkar dessa som ett ansikte. Genast därefter skapas ett slags kontaktsökande relation mellan mig och min nyfunne bläckvän. Så självklart slår detta stavfel an djupt primitiva mekanismer i oss.

Vi var flera som gav upp i våra försök att rätta till stavfudet och istället, i lösningsorienterad frustration, beslöt att helt sonika radera ordet från baksidan. Det bör anses *on brand* att stavfelet, till vår oerhörda förvåning, inte heller tillät detta. Vi som försökt radera det felstavade ordet har drabbats av plötslig inre vända och oro över att vi tillsammans med stavfelet också skulle radera vår egen framtid. Att vi som kroppar skulle fortsätta existera, men utan framtid. På något kusligt skrockfullt färgat sätt är det omöjligt att värja sig från denna givet felaktiga övertygelse om att vara fundamentalt sammanflätad med det felstavade ordet. Redaktionen har sedermera accepterat situationen. Vi blir inte av med stavfelet på sidan 7. Senare upptäcktes en annan djupt oroväckande egenskap hos detta korrfel. Kopior av stavfelet började dyka upp i texter som skrivits av de personer som varit inblandade i denna redigeringsprocess. De personer som kommit i kontakt med stavfelet tycks alltså på något vis ha smittats. Det står nu

klart att stavfelet har en närmast biologiskt artad förökningsmekanism och tillåter sig att kopieras men inte raderas. Ett virus föddes på sidan 7. För att stävja spridningen av denna litterära farsot har vi skapat ett kodnamn för stavfelet och använder denna omskrivning som ett slags begreppslig nitrilhandske. Vi kallar stavfelet för *Stäcket* efter verbet stäcka (betydelse: vingklippa – lamslå – hindra).

Konstnären har inte underrättats om något av detta.

Objektskatalogen:

Enslingar

1996

Olja på ekbräda

Figurativt verk. Två kullar i ett höstlandskap med rundlar. En fiffig penselföring tillåter det underliggande materialet att stiga fram och bli en skulptural del av verket på ett oerhört sätt. *Konstnärens* lekfullhet spränger rakt genom det utsökt skickliga hantverket och förlänar målningen ett slags "europaisk film"-estetik och pop-art-djup.

Raka raka rakar rakarara (fäder och fäders fäder)

1965

Kol på pappor/Performancefresk.

Ett vägskälsverk i *konstnärens* oeuvre vilket utgör regressionen tillbaka till rötterna som efterslätrande konkretistisk poet. Kolteckningen framfördes för första gången som performance-fresk vid festivalen "ART DES ART L'ARTE" 1965 i Hölö söder om Södertälje där, bland andra, också andra konstnärer ställde ut.

Performance-fresken fick stor uppmärksamhet av den tidens intresserade som bland annat yttrade oerhörda glåpord och hejramsor. I en tidning gick att läsa: "Performance-fresken långt ifrån död! Oerhört!".

Mikael Persbrandt död under podcastinspelning

2020

Olja på duk

Under hela konstnärskapet spelar skådespelaren Mikael Persbrandt en central roll som symbol för övervinnandet av intellektet och en tvivlets triumf. Målningen föreställer den folkkäre skådespelaren i en podcaststudio där han blir intervjuad av Messiah Hallberg. Mikael är avbildad med små kryss där ögonen vanligtvis sitter (mitten av ansiktet).

Tits fits in the pits

2002

Skärmdump på duk

Genom det långa konstnärskapet kan man ana perioder av ett mycket bokstavligt seende hos *konstnären*. I verket *Tits fits in the pits* är detta särskilt påtagligt och oerhört slående.

(O)Hälsning

2009

Skulptur. Oljepastell, lera, vattenläcka, hålfot

I verket manifesteras *konstnärens* egen rädsla för tomma hälsningsfraser och vår tids glädje i dessa genom denna skulptur som på nära håll är konkret, tydlig, avbildande men på avstånd blir mer och mer abstrakt för att till slut endast uppfattas, oerhört effektivt, genom hörseln.

Prakt

2000

Konstnärlig gestaltning, svensk kommun. Betong, plast.

Betraktarens omedelbara anblick möter en amorf klump av betong med en mängd små genomborrade hål. Om betraktaren vandrar runt objektet och hamnar i precis rätt betraktningssvinkel framträder en mycket verklighetstrogen inre bild av betraktarens första möte med vuxenvärlden.

Verket utgör kulmen på *konstnärens* långa sökande efter ett uttrycks sätt som framkallar ett mycket specifikt visuellt minne hos betraktaren. Lösningen fanns i att först lura betraktaren till att tro att hen tittar utåt medan hen i själva verket tittar oerhört inåt.

Utan titel

2001

Åkeri, vägnätet. Processkonstverk.

Verket utgår från uppstartandet av ett aktiebolag, specifikt ett åkeri med namnet *Förakt-Frakt AB*. Verket var menat att kommentera arbetarens prostitution i nyliberalismen. Ett par lastbilar köptes in men verket färdigställdes aldrig då *konstnären* tyckte det var "lite tungrott" och att "det blir så mycket jobb".

Tillbakablick med latex och lovikkavantar

2014

Installation. Kartong, latex-lakan, ljudsystem.

Installationen upptar ett helt rum i utställningsmiljön. Golvet täckt av 30x30cm kartongbitar och besökarna navigerar sig i rummet genom att tränga sig mellan hängande draperier av latexlakan i rött och vitt. Samtidigt i högtalarsystemet, på öronbedövande volym, hörs en röst som ger anvisningar om hur man tillverkar lovikkavantar.

Riksverket

2010

Skulptur. Trä, järnspekt.

Genom att *konstnären* själv utnämnde verket till ett "riksverk" överförs ansvaret för den kreativa processen på hela det svenska folket och ger således hela befolkningen en kollektiv skam över skapandet av detta medelmåttiga uttryck. Verket består av ett tre meter högt järnspekt och ett antal, i trä skulpterade, ark som brännmärkts med linjer och text för att efterlikna myndighetsblanketter vilka spetsats på spektet likt kvitton på en kvittospik.

Utan titel

2004-pågående

Olja på duk

En geometrisk-abstrakt komposition som menar att exemplifiera *konstnärens* hypotes om att människan är oförmögen att ta till sig illusionen om tredimensionalitet när bilden målats i vrede. Inga bilder från projektet har ännu offentliggjorts och det lutar mot att hypotesen - om än inte felaktig - är svår att bevisa.

Utan titel

1955

Assemblage, olja på duk, uppstoppad get, bildäck

Assemblage där en oljemålning monterats på ryggen hos en uppstoppad get, alltsamman monterat inuti ett bildäck. Verket är i stort sett bortglömt men ska ha haft inflytande utomlands.